

люється в конкретні завдання суб'єкта взаємодії. Далі визначаються засоби налагодження взаємодії механізмів з громадськістю в системі державного управління, що призначені виконати поставлені завдання, та канали здійснення взаємодії, де визначені засоби можуть виконати своє призначення щодо реалізації завдань, поставлених активним суб'єктом системи взаємодії щодо об'єкта (пасивним суб'єктом системи).

Запропонована модель функціонування механізмів взаємодії органів державної влади з громадськістю в системі державного управління базується на положенні, за яким усний, документний та електронний канали реалізуються за допомогою універсальних механізмів.

Список використаних джерел:

1. Василенко І. А. Административно-государственное управление в странах Запада: США, Великобритания, Франция, Германия / И. А. Ва-

силенко. – М.: Издат. корпорация "Логос", 2000. – 200 с. 2. Електронна демократія: сподівання та проблеми / Джоан Кедді, Крістіан Вергез та ін.; [пер. з англ. С. Соколик, О. Орель, К. Гомма] – К.: Центр адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу, 2009. – 164 с. 3. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президенті України; наук.-ред. колегія: Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К.: НАДУ, 2011. Т. 2: Методологія державного управління / наук.-ред. колегія: Ю. П. Сурмін (співголова), П. І. Надолішній (співголова) та ін. – 2011. – 692 с. 4. Мельник А. Ф. Менеджмент державних установ і організацій: навч. посіб. / [А. Ф. Мельник, А. Ю. Васіна, Н. М. Кривокульська] / За ред. А. Ф. Мельник. – Київ: ВД "Професіонал", 2006 р. – 464 с. 5. Про схвалення Концепції проекту Закону України "Про основні засади державної комунікативної політики": Розпорядження Кабінету Міністрів України № 85-рвід 13.01.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=85-2010-%F0&new=1>. 6. Радченко О. В. Категорія "механізм" в системі державного управління / О. В. Радченко // Держава та регіони. Науково-виробничий журнал. – Запоріжжя, 2009 – №3. – С. 64–69. 7. Райт Г. Державне управління / Г. Райт; [пер. з англ.]. – К.: Основи, 1994. – 191 с.

Надійшла до редколегії 20.11.2014

Гасимов Ровзат Афат оглы

ИННОВАЦИОННЫЕ МЕХАНИЗМЫ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ С ОБЩЕСТВЕННОСТЬЮ В СИСТЕМЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ.

В статье выяснена сущность понятия "инновационный механизм". Проанализированы основные механизмы взаимодействия с общественностью в системе государственного управления. Проанализированы особенности функционирования механизмов взаимодействия органов государственной власти с внешней и внутренней общественностью в системе государственного управления.

Ключевые слова: механизмы взаимодействия органов государственной власти с общественностью, информирование, управленческое общение, коммуникация.

Rovzat A. Gasimov

INNOVATIVE MECHANISMS OF INTERACTION WITH THE SOCIETY IN PUBLIC ADMINISTRATION

The article revealed the essence of the concept of "innovation mechanism". The basic mechanisms of interaction with the public in public administration are analyzed. The features of the functioning mechanisms of interaction of state of foreign and domestic public in public administration are also analysed.

Key words: mechanisms of interaction between government authorities and the public, information, communication management, communication.

УДК 35.088.6

В. М. Гончар, канд. політ. наук,
начальник відділу кадрової роботи
апарату Яготинської РДА Київської області

РЕАЛІЗАЦІЯ РЕФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА КУРСУ УРЯДУ НА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЮ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

У статті описується механізм реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади, визначення основних положень та принципів необхідних для запровадження Концепції реформування місцевого самоврядування в Україні. Автором аналізуються передумови, необхідні для запровадження зазначеної концепції.

Ключові слова: концепція реформування місцевого самоврядування, місцеве самоврядування, Європейська хартія місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, місцеві ради, адміністративно-територіальний устрій.

Постановка проблеми. Основна ідея – децентралізація влади в країні і суттєве розширення повноважень територіальних громад. Саме на рівні громад можливо максимально забезпечити надання якісних та доступних адміністративних, соціальних та інших послуг, становлення інститутів демократії, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

Передбачається також зміна системи управління на обласному та районному рівнях. Сьогодні обласні державні адміністрації беруть на себе всі виконавчі функції. Фактично це монополярна влада держави на територіях. Голів адміністрацій призначають, і громада вплинути на їх рішення не може. Ми говоримо про те, що призначенці з Києва – це не та ефективна модель, до якої ми прагнемо. Ми хочемо, щоб виконавчу владу на територіях, в областях, в районах формували за рахунок виборчого процесу. Виконавчі органи влади на обласному та районному рівнях тепер формуватимуть обрані ради депутатів, а за адміністраціями (або ж профектурами) залишаться лише контрольні функції.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Деякі аспекти розгляду зазначеної проблеми, а саме визначення напрямів, механізмів і строків формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад перебувають у центрі уваги багатьох українських та зарубіжних вчених, політиків, представників місцевих еліт, зокрема К. О. Ващенко, Ю. В. Ковбасюка, Т. В. Мотренка, В. В. Толкованова, В. Б. Гройсмана, А. І. Садового, Ю. І. Ганущака, М. В. Пітцика, В. І. Кравченка, А. В. Дуди, В. М. Слиша та ін.

Питання децентралізації влади активно досліджується західними вченими (П. Кох, Х. Тенінт) та вітчизняними дослідниками (Н. Нижник, В. Князев та інш.). Проте в центрі уваги міститься питання суттєвого розширення повноважень територіальних громад. Але визначення особливостей власне системи управління на об-

ласному та районному рівнях є порівняно малодослідженою проблемою у вітчизняній науці.

Метою дослідження є вивчення основних особливостей децентралізації влади в країні і суттєве розширення повноважень територіальних громад.

Виклад основного матеріалу. Кабінет Міністрів України своїм розпорядженням № 333-р від 01.04.2014 р. схвалив Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні.

За основу були взяті напрацювання, які велися ще з 2009 року, але бракувало політичної волі, щоб розпочати реформи.

Основна ідея Концепції – децентралізація влади в країні і суттєве розширення повноважень територіальних громад. Саме на рівні громад можливо максимально забезпечити надання якісних та доступних адміністративних, соціальних та інших послуг, становлення інститутів демократії, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

Передбачається також зміна системи управління на обласному та районному рівнях. Сьогодні обласні державні адміністрації беруть на себе всі виконавчі функції. Фактично це монополярна влада держави на територіях. Голів адміністрацій призначають, і громада вплинути на їх рішення не може. Ми говоримо про те, що призначенці з Києва – це не та ефективна модель, до якої ми прагнемо. Ми хочемо, щоб виконавчу владу на території, в областях, в районах формували за рахунок виборчого процесу. Виконавчі органи влади на обласному та районному рівнях тепер формуватимуть обрані ради депутатів, а за адміністраціями (або ж профектурами) залишаться лише контрольні функції.

Реалізацію Концепції пропонується здійснити в два етапи. На першому етапі (протягом 2014) передбачається завершити формування всієї необхідної законодавчої бази діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з визначенням повноважень, включаючи питання їх ресурсного забезпечення. На другому етапі передбачено проведення інституційної реорганізації органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади, а також проведення місцевих виборів з урахуванням реформованої системи органів місцевого самоврядування.

Концепція є консенсусним рішенням. Вона була попередньо погоджена з усіма обласними радами України, міськими радами, асоціаціями органів місцевого самоврядування, зовнішніми і внутрішніми експертами, і також схвалена Радою Європи як перший крок на шляху проведення реформи місцевого самоврядування в Україні. Концепція також відповідає засадам Європейської Хартії місцевого самоврядування.

В даний час проходять слухання проекту плану заходів щодо реалізації Концепції центральними та місцевими органами виконавчої влади за участю органів місцевого самоврядування та їх всеукраїнських асоціацій.

В Україні закладено конституційні засади місцевого самоврядування, ратифіковано Європейську хартію місцевого самоврядування, прийнято ряд базових нормативно-правових актів, які створюють правові та фінансові основи діяльності органів місцевого самоврядування [2, с. 5–8].

Проте від часу прийняття Конституції України та базових нормативно-правових актів з питань місцевого самоврядування розвиток місцевого самоврядування фактично здійснювався лише на рівні територіальних громад міст обласного значення, оскільки переважна більшість територіальних громад через їх надмірну подібність та надзвичайно слабку матеріально-фінан-

сову базу виявилися неспроможними виконувати всі повноваження органів місцевого самоврядування.

Система місцевого самоврядування на сьогодні не задовольняє потреб суспільства. Функціонування органів місцевого самоврядування у більшості територіальних громад не забезпечує створення та підтримку сприятливого життєвого середовища, необхідного для всебічного розвитку людини, її самореалізації, захисту її прав, надання населенню органами місцевого самоврядування, утвореними ними установами та організаціями високоякісних і доступних адміністративних, соціальних та інших послуг на відповідних територіях (далі – публічні послуги) [3, с. 12].

Починаючи з 1991 року чисельність сільського населення зменшилася на 2,5 млн осіб, а кількість сільських населених пунктів – на 348 одиниць. Разом з тим кількість сільських рад збільшилася на 1067 одиниць.

В Україні утворено близько 12 тис. територіальних громад, у більш як 6 тис. громад чисельність жителів становить менш як 3 тис. осіб, з них у 4809 громадах – менш як 1 тис. осіб, а у 1129 громадах – менш як 500 осіб, у більшості з них не утворено виконавчі органи відповідних сільських рад, відсутні бюджетні установи, комунальні підприємства тощо. Органи місцевого самоврядування таких громад практично не можуть здійснювати надані їм законом повноваження.

Дотаційність 5419 бюджетів місцевого самоврядування становить понад 70 відсотків, 483 територіальні громади на 90 відсотків утримуються за рахунок коштів державного бюджету. Здійснення постійної фінансової підтримки через районні бюджети малочисельних територіальних громад з використанням системи дотацій вирівнювання є обтяжливим для державного бюджету та стримує розвиток малих міст і великих селищ.

Удосконалення потребує також система територіальної організації влади з метою підвищення ефективності управління суспільним розвитком на відповідній території.

Збереження диспропорційності адміністративно-територіального устрою як основи існування нераціональної територіальної організації влади (відсутність цілісної території адміністративно-територіальної одиниці базового рівня, перебування територіальної громади села, селища, міста у складі іншої територіальної громади або на території іншої адміністративно-територіальної одиниці, територіальної громади району в місті) призводить до конфлікту компетенції як між органами місцевого самоврядування, так і між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади.

Проведення структурних реформ дасть змогу досягти стійкого економічного ефекту за умови гармонізації пріоритетів і етапів зазначених реформ із реформою місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

На даний час ефективного та швидкого розв'язання потребують такі проблеми:

1) погіршення якості та доступності публічних послуг внаслідок ресурсної неспроможності переважної більшості органів місцевого самоврядування здійснювати власні і делеговані повноваження;

2) зношеність теплових, каналізаційних, водопостачальних мереж і житлового фонду та ризик виникнення техногенних катастроф в умовах обмеженості фінансових ресурсів місцевого самоврядування;

3) складна демографічна ситуація у більшості територіальних громад (старіння населення, знелюднення сільських територій та монофункціональних міст);

4) неузгодженість місцевої політики щодо соціально-економічного розвитку з реальними інтересами територіальних громад;

5) нерозвиненість форм прямого народовладдя, неспроможність членів громад до солідарних дій, спрямованих на захист своїх прав та інтересів, у співпраці з органами місцевого самоврядування і місцевими органами виконавчої влади та досягнення спільних цілей розвитку громади;

6) зниження рівня професіоналізму посадових осіб місцевого самоврядування, зокрема внаслідок низької конкурентоспроможності органів місцевого самоврядування на ринку праці, зниження рівня престижності посад, що призводить до низької ефективності управлінських рішень;

7) корпоратизація органів місцевого самоврядування, закритість і непрозорість їх діяльності, високий рівень корупції, що призводить до зниження ефективності використання ресурсів, погіршення інвестиційної привабливості території, зростання соціальної напруги;

8) надмірна централізація повноважень органів виконавчої влади та фінансово-матеріальних ресурсів;

9) відсторонення місцевого самоврядування від вирішення питань у сфері земельних відносин, посилення соціальної напруги серед сільського населення внаслідок відсутності повсюдності місцевого самоврядування.

Зазначені проблеми ускладнюються внаслідок проблем правового та інституційного характеру, а також неузгодженості реформ у різних сферах з реформуванням системи місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою держави.

Метою Концепції є визначення напрямів, механізмів і строків формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної організації влади для створення і підтримки повноцінного життєвого середовища для громадян, надання високоякісних та доступних публічних послуг, становлення інститутів прямого народовладдя, задоволення інтересів громадян в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад. Проблеми передбачається розв'язати шляхом:

1) визначення обґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади, здатних забезпечити доступність та належну якість публічних послуг, що надаються такими органами, а також необхідної для цього ресурсної бази;

2) створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення здійснення органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень;

3) розмежування повноважень у системі органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципом субсидіарності;

4) розмежування повноважень між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування на засадах децентралізації влади;

5) запровадження механізму державного контролю за відповідністю Конституції та законам України рішень органів місцевого самоврядування та якістю надання населенню публічних послуг;

6) максимального залучення населення до прийняття управлінських рішень, сприяння розвитку форм прямого народовладдя;

7) удосконалення механізму координації діяльності місцевих органів виконавчої влади.

Реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади здійснюється з дотриманням таких принципів:

- 1) верховенства права;
- 2) відкритості, прозорості та громадської участі;
- 3) повсюдності місцевого самоврядування;
- 4) субсидіарності;

5) доступності публічних послуг;

6) підзвітності та підконтрольності органів і посадових осіб місцевого самоврядування територіальній громаді;

7) підконтрольності органів місцевого самоврядування органам виконавчої влади у питаннях дотримання Конституції та законів України;

8) правової, організаційної та фінансової спроможності місцевого самоврядування;

9) державної підтримки місцевого самоврядування;

10) партнерства між державою та місцевим самоврядуванням;

11) сталого розвитку територій [4, с. 12–14].

Завдання реформи. Забезпечення доступності та якості публічних послуг

Публічні послуги повинні надаватися відповідно до державних стандартів з урахуванням необхідності забезпечення:

1) територіальної доступності, що передбачає надання послуг на території громади, де проживає особа;

2) належної матеріально-технічної бази для надання основних форм публічних послуг (органи місцевого самоврядування повинні мати у своєму розпорядженні відповідні приміщення та інфраструктуру);

3) відкритості інформації про послуги, порядок та умови їх надання;

4) професійності надання публічних послуг.

Крім того, необхідно забезпечити безперервну освіту посадових осіб місцевого самоврядування.

Досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади. Доступність та належна якість публічних послуг забезпечується шляхом оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципами субсидіарності та децентралізації [1, с. 77–81].

Органам місцевого самоврядування базового рівня надаються повноваження відповідно до їх кадрового, фінансового, інфраструктурного потенціалу та ресурсів на новій територіальній основі.

Основними повноваженнями органів місцевого самоврядування базового рівня є забезпечення:

1) місцевого економічного розвитку (залучення інвестицій, розвиток підприємництва);

2) розвитку місцевої інфраструктури, зокрема доріг, мереж водо-, тепло-, газо-, електропостачання і водовідведення, інформаційних мереж, об'єктів соціального та культурного призначення;

3) планування розвитку території громади;

4) вирішення питань забудови території (відведення земельних ділянок, надання дозволів на будівництво, прийняття в експлуатацію будівель);

5) благоустрою території;

6) надання житлово-комунальних послуг (централізоване водо-, теплопостачання і водовідведення, вивезення та утилізація відходів, утримання будинків і споруд, прибудинкових територій комунальної власності);

7) організації пасажирських перевезень на території громади;

8) утримання вулиць і доріг у населених пунктах;

9) громадської безпеки;

10) гасіння пожеж;

11) управління закладами середньої, дошкільної та позашкільної освіти;

12) надання послуг швидкої медичної допомоги, первинної охорони здоров'я, з профілактики хвороб;

13) розвитку культури та фізичної культури (утримання та організація роботи будинків культури, клубів, бібліотек, стадіонів, спортивних майданчиків);

14) надання соціальної допомоги через територіальні центри;

15) надання адміністративних послуг через центри надання таких послуг.

Структурні підрозділи територіальних органів центральних органів виконавчої влади на базовому рівні надаватимуть послуги з:

- 1) санітарно-епідеміологічного захисту;
- 2) соціального захисту населення (виплата пенсій, субсидій, компенсацій, забезпечення надання пільг);
- 3) казначейського обслуговування;
- 4) реєстрації актів цивільного стану.

Основними повноваженнями органів місцевого самоврядування районного рівня є забезпечення:

1) виховання та навчання дітей у школах-інтернатах загального профілю;

2) надання медичних послуг вторинного рівня.

Основними повноваженнями органів місцевого самоврядування обласного рівня є забезпечення:

- 1) регіонального розвитку;
- 2) охорони навколишнього природного середовища;
- 3) розвитку обласної інфраструктури, насамперед обласних автомобільних доріг, мережі міжрайонних та міжобласних маршрутів транспорту загального користування;
- 4) професійно-технічної освіти;
- 5) надання високоспеціалізованої медичної допомоги;
- 6) розвитку культури, спорту, туризму.

Повноваження передаються державою органам місцевого самоврядування, що діють на тому рівні адміністративно-територіального устрою, на якому можливо і доцільно їх здійснювати з огляду на кадровий, фінансовий, інфраструктурний потенціал та ресурси, необхідні для реалізації повноважень на такому рівні [5, с. 4].

Для оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою необхідно забезпечити:

1) удосконалення системи залучення громадськості до розроблення управлінських рішень і контролю за їх реалізацією;

2) визначення достатньої податкової бази, що дасть змогу забезпечити виконання органами місцевого самоврядування власних повноважень з урахуванням об'єктивних критеріїв фінансування державою делегованих повноважень;

3) утворення на кожному адміністративно-територіальному рівні представницьких органів місцевого самоврядування з власними виконавчими органами;

4) ефективний державний контроль за дотриманням органами місцевого самоврядування вимог Конституції та законів України [6, с. 39].

Визначення об'ґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з метою забезпечення доступності та належної якості публічних послуг, що надаються такими органами. Формування критеріїв для адміністративно-територіальних одиниць різного рівня адміністративно-територіального устрою держави здійснюється з урахуванням того, що адміністративно-територіальний устрій складається з трьох рівнів:

1) базового (адміністративно-територіальні одиниці – громади);

2) районного (адміністративно-територіальні одиниці – райони);

3) регіонального (адміністративно-територіальні одиниці – Автономна Республіка Крим, області, мм. Київ і Севастополь);

4) територія адміністративно-територіальної одиниці є нерозривною;

5) у межах адміністративно-територіальної одиниці не може бути інших адміністративно-територіальних одиниць того ж рівня;

6) територія адміністративно-територіальної одиниці базового рівня визначається з урахуванням доступності основних публічних послуг, що надаються на території громади (час прибуття для надання швидкої медичної допомоги в ургентних випадках та пожежної допомоги не має перевищувати 30 хвилин) [4, с. 5–9].

На кожному рівні адміністративно-територіального устрою функціонують відповідні органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади:

1) на базовому рівні – сільська, селищна, міська ради та їх виконавчі органи, представництва (представники) окремих органів виконавчої влади;

2) на районному рівні – районні ради та їх виконавчі органи, райдержадміністрації, територіальні органи центральних органів виконавчої влади;

3) на регіональному рівні – Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні ради та їх виконавчі органи, облдержадміністрації, Київська та Севастопольська міські ради та їх виконавчі органи, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, територіальні органи центральних органів виконавчої влади.

Створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень. Створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов та формування кадрового складу для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень здійснюється з дотриманням таких принципів:

1) наявність ресурсів, необхідних для здійснення визначених законом повноважень органів місцевого самоврядування;

2) обчислення обсягу дотації вирівнювання на основі уніфікованих стандартів надання публічних послуг;

3) надання трансфертів з державного бюджету безпосередньо кожному місцевому бюджету;

4) визначення фінансовою основою здійснення органами місцевого самоврядування власних повноважень податків та зборів, які пов'язані з територією відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

5) закріплення за місцевими бюджетами частини коштів, що надходять від сплати податку на прибуток новостворених юридичних осіб, протягом п'яти років від дати інвестування в юридичну особу;

6) надання органам місцевого самоврядування права регулювати ставки місцевих податків і зборів;

7) недопущення надання іншими органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади податкових пільг, які зменшують власні доходи місцевих бюджетів. Пільги з місцевих податків і зборів можуть встановлюватися лише тим органом місцевого самоврядування, до бюджету якого зараховуються такі податки і збори;

8) надання органам місцевого самоврядування доступу до залучення кредитних ресурсів для інвестиційного розвитку шляхом спрощення процедур погодження запозичень і місцевих гарантій та збалансування їх із способами державного контролю, спрямованого на запобігання банкрутству об'єктів права комунальної власності;

9) підвищення прозорості та ефективності використання бюджетних коштів шляхом запровадження програмно-цільового методу для всіх місцевих бюджетів;

10) визначення матеріальною основою місцевого самоврядування майна, зокрема землі, що перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст (комунальної власності), об'єктів спільної власності тери-

торіальних громад сіл, селищ, міст, району, області, а також належної бази оподаткування;

11) надання територіальним громадам права розпоряджатися земельними ресурсами в межах своєї території, об'єднувати свої майно та ресурси в рамках співробітництва територіальних громад для виконання спільних програм та більш ефективного надання публічних послуг населенню суміжних територіальних громад;

12) максимальне залучення населення до прийняття управлінських рішень з питань місцевого значення та сприяння розвитку форм прямого народовладдя;

13) запровадження ефективних механізмів участі громадськості у виробленні органами місцевого самоврядування важливих управлінських рішень, зокрема з питань визначення стратегії розвитку територіальної громади, затвердження статутів територіальних громад, проектів містобудівної документації (генеральних планів розвитку міст, селищ, сіл тощо);

14) надання загальним зборам громадян за місцем проживання згідно із законом та відповідно до статуту територіальної громади права ініціювати позачергове звітування посадових осіб місцевого самоврядування перед територіальною громадою, а також установлення обов'язку для органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб обґрунтовувати власні рішення про врахування або неврахування рішень загальних зборів громади;

15) утворення при органах місцевого самоврядування консультативно-дорадчих органів для проведення консультацій з громадськістю, сприяння проведенню громадської експертизи проектів рішень та прийнятих рішень органів місцевого самоврядування;

16) забезпечення права територіальних громад на місцевий референдум;

17) удосконалення процедури утворення органів самоорганізації населення, визначення чіткого порядку

надання їм частини повноважень органів місцевого самоврядування, а також надання коштів для здійснення зазначених повноважень, витрачання ними таких коштів, звітування про їх використання;

18) поширення практики утворення органів самоорганізації населення, зокрема у територіальних громадах, до яких належать жителі більш як одного населеного пункту;

19) запровадження механізму здійснення місцевими держадміністраціями державного контролю за відповідністю Конституції та законам України рішень органів місцевого самоврядування та якістю надання населенню публічних послуг;

20) позбавлення місцевих рад права висловлювати недовіру головам відповідних місцевих держадміністрацій.

Висновки. Проведення структурних реформ дасть змогу досягти стійкого економічного ефекту за умови гармонізації пріоритетів і етапів зазначених реформ із реформою місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

Список використаних джерел:

1. Висоцький О. Ю., Висоцька О. Є., Шаров Ю. П. Основи державного управління. Частина перша. – Дніпропетровськ: НМетАУ, 2008. – 52 с.
2. Європейська хартія місцевого самоврядування та розвитку місцевої і регіональної демократії в Україні: Наук.-практ. посіб. / Упоряд. А. К. Гук, О. В. Бейко, В. М. Князев; за ред. М. О. Пухтинського, В. В. Толкванова. – К.: Крамар, 2003. – 400 с. 3. Неліпа Д. В. Організаційно-правові засади державної служби в Україні: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. України / Д. В. Неліпа; Київ. нац. у-т ім. Тараса Шевченка. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 367 с. 4. Розпорядження Кабінету Міністрів України № 333-р. від 01.04.2014 "Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні".
5. Указ Президента України "Про стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації" № 212 / 2012 від 24 березня 2012 // Урядовий кур. – 2012. – № 65. – С. 4. 6. Ярмиш О. Н., Серьогін В. О. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні: навчальн. посіб. / за заг. ред. Ю. М. Тодики. – Х. Видавн. Нац. унів. внутр. справ. 2002. – 672 с.

Надійшла до редакції 03.11.2014

В. Н. Гончар

РЕАЛИЗАЦИЯ РЕФОРМЫ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ И КУРСА ПРАВИТЕЛЬСТВА НА ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЮ ВЛАСТИ В УКРАИНЕ

В статье описывается механизм реформирования местного самоуправления и территориальной организации власти, определение основных положений и принципов необходимых для внедрения Концепции реформирования местного самоуправления в Украине. Автор анализирует предпосылки, необходимые для введения указанной концепции.

Ключевые слова: концепция реформирования местного самоуправления, местное самоуправление, Европейская хартия местного самоуправления, местные государственные администрации, местные советы, административно-территориальное устройство.

V. M. Honchar

REALIZATION OF THE REFORM OF LOCAL GOVERNMENT AND THE POLICY OF THE DECENTRALIZATION OF POWER IN UKRAINE

The article focuses on the mechanism of local government reformation and territorial organization of power, determination of the basic terms and principles necessary for the implementation of the Concept of local government reform in Ukraine. The author analyzes the preconditions necessary for implementation the concept.

Key words: concept of local government reformation, local government, the European Charter of Local Self-Government, local administrations, local councils, administrative divisions.

УДК 351

В. О. Дубінська, асп., НАДУ, Київ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРСТВА В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Описано деякі аспекти політичного лідерства в системі державного управління. У дослідженні проаналізовані різноманітні підходи до рівності статей. Поглиблено розуміння гендерної справедливості. Доведено взаємозалежність демократичного суспільства та механізмів, що гарантують реалізацію основних прав, свобод і законних інтересів громадян, в тому числі й гендерних.

Ключові слова: державне управління; політичне лідерство; гендер; рівність; справедливість; гуманізм; антропоцентризм; демократичне суспільство.

Люди народжуються вільними та рівними – "у цій формулі висловлено право людини, яке зовсім не є законом природи, і це право, як і будь-яке інше, не має сенсу, поки не визнане людською громадою. З моменту

народження людина потребує захисту та виховання: її воля в становленні, а рівність зменшується в міру того, як визначається ступінь її здібностей", – пише Ж. Нова [8, с.474]. "Оскільки люди від природи є нерівними, їх

© Дубінська В. О., 2014